

ning tages til efterretning. Endvidere bemærkes — uden navns nævnelse — de mange vanskeligheder, der har mødt FN's Congo-operation.

I forslagetets operative del henvises til de tidligere FN-resolutioner om Congo og i særdeleshed sikkerhedsrådets resolution af 21. februar 1961. I øvrigt henstilles det til de congolesiske ledere, at de løser deres problemer på fredelig vis, løslader politiske fanger, sammenkalder parlamentet under FN-garanti og samarbejder med FN om gennemførelsen af de vedtagne resolutioner. Generalsekretæren opfordres til at forhindre indførsel af våben og andre militære forsyninger i Congo undtagen i overensstemmelse med FN-resolutionerne. Plenarforsamlingen selv bestemmer at udnævne en syvmands-forligskommission til at bistå de congolesiske ledere med at løse krisen.

Dette mere moderate resolutionsforslags eneste overgribningspunkt i forhold til det først omtalte resolutionsudkast er den særlige henvisning til sikkerhedsrådsresolutionen af 21. februar 1961, og det indeholder ingen forholdsregler, der tilsigter Belgiernes fjernelse fra Congo.

Udkastet blev genstand for et antal afstemninger og blev den 15. april i sin helhed vedtaget med 60 stemmer for, herunder Danmark, Island, Norge og Sverige, og 16 imod, deriblandt østbloklandene og det franske fællesskabs lande. 23 lande afholdt sig fra at stemme, derunder Finland, de mere radikale afro-asiatiske lande, Ceylon og Indien samt Belgien, Frankrig, Portugal, Spanien og Den sydafrikanske Union.

Af delafstemningerne har det særlig interesse at omtale den på foranledning af de nordiske lande foretagne afstemning om ordene „af generalsekretæren“ i udkastets tredje operative paragraf om forhindringen af indførsel af våben m. v. i Congo. Afstemningsresultatet indebar i realiteten et overvældende tillidsvotum til generalsekretæren, idet ordene blev vedtaget med 83 stemmer imod 11, medens 5 lande afholdt sig fra at stemme. Cuba, Guinea og østblokken stemte imod, medens Frankrig, Jugoslavien, Mali, Marokko og Portugal afholdt sig fra at stemme.

Det tredje udkast framsattes af Sovjetunionen og indeholdt i sine operative paragraffer en erklæring om, at ingen handlinger

måtte tillades, som kan føre til brud på Congos enhed, politiske uafhængighed eller territoriale integritet; endvidere en opfordring til, at det congolesiske parlament ufortøvet og ikke senere end 21 dage efter resolutionens vedtagelse skulle genoptage sit arbejde; endelig blev det henstillet til kommandoet over FN-styrkerne i Congo at overvåge parlamentsmedlemmernes sikkerhed. Dette udkast opnåede ikke fornødent flertal, idet kun 29 lande stemte for, medens 53 lande, deriblandt Danmark, Island, Norge og Sverige, stemte imod; 17 lande, deriblandt Finland, afholdt sig fra at stemme.

Plenarforsamlingen vedtog yderligere et resolutionsforslag fremsat af Ceylon, Ghana, Indien og Marokko om udnævnelse af medlemmer til en kommission, der skulle have til opgave at undersøge omstændighederne ved Lumumbas og hans kollegas død. Udkastet blev vedtaget med 45 stemmer mod 3, medens 49 lande afholdt sig fra at stemme. De nordiske lande stemte for. Congo (Léopoldville), Spanien og Portugal stemte imod. Østblokken, det franske fællesskabs lande, USA samt en del vesteuropæiske og latinamerikanske lande afholdt sig fra at stemme. I henhold til resolutionen blev følgende 4 medlemmer udnævnt:

1. Dommer U. Aung Khine, Burma,
2. Teschome Hailemariam, Æthiopien,
3. Oscar Rabasa, Mexico,
4. Ayité d'Almeida, Togo.

15. Afrika: Et FN-program for uafhængighed og udvikling.

(Dagsordenens punkt 88).

Ovennævnte spørgsmåls behandling i første udvalg indledtes den 23. marts 1961 med en tale af USAs faste repræsentant, ambassadør Adlai Stevenson, der understregede, at det ikke var hans regerings hensigt at forelægge et detaljeret program. Dette måtte tilkomme afrikanerne, og han udtrykte håb om, at udvalgets behandling af spørgsmålet ville lede til et afrikansk initiativ, således at det kom til at stå klart for verden, at programmet var „by, of and for Africa“.

Ambassadør Stevenson understregede vigtigheden af en multilateral hjælpeaktion og dens automatiske sikring imod, at bi-